

РЕШЕНИЕ

№ 52

гр. Стара Загора, 19.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – СТАРА ЗАГОРА, II ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесет и трети януари през две хиляди двадесет и
четвърта година в следния състав:

Председател: Пламен Ст. Златев

Членове: Мариана М. Мавродиева
Веселина К. Мишова

при участието на секретаря Катерина Ив. Маджова
като разгледа докладваното от Пламен Ст. Златев Въззивно гражданско дело
№ 20245500500004 по описа за 2024 година

Производството е на осн. чл.267, ал.1 от ГПК във вр. с чл.34, ал.1 от ЗС
и чл.22, ал.2- чл.23, ал.1 от СК.

Въззивното производство по делото е образувано по подадена в
законния 2- седмичен срок по чл.259, ал.1 от ГПК въззивна жалба вх.№
262088/17.11.2023г. от ответника- съделител /пълнолетния български
гражданин/ П. С. П. от с.Б., *** против тази част от постановеното
първоинстанционно Решение № 260021/18.10.2023г. по висящото делбено
гр.д.№ 1117/2021г. по описа на РС- гр.Ст.Загора, с която са били допуснати до
делба в режим на СИО на 2 бр. движими вещи/камион FIAT и минибасер
TAUEUCHI/, със законните последици от това. Твърди, че в обжалваната му
част съдебното решение по допускане на делбата/първа фаза/ било
постановено в противоречие с материалния закон, при несъобразяване с
доказателствата по делото, при съществено нарушение на процесуалните
правила и било необосновано, като излага подробно своите фактически и
правни аргументи в тази насока. Моли настоящия въззивен ОС- Ст.Загора да
отмени атакуваното решение в обжалваната му част и вместо него да
постановите ново решение по същество на спора, с което да изключи от делба
на СИО горепосочените 2 бр. движими вещи, със законните последици.
Счита, че РС в противоречие със събраните доказателства в съдебното
производство и при нарушение на процесуалните правила за разпределение на

доказателствената тежест в процеса е приел за установено фактическа обстановка, която противоречала на събраните пред РС доказателства. Въззивникът няма свои нови доказателствени искания и няма претенции за разноси по въззивното дело. В този смисъл е и пледоарията на процесуалния му представител- адвокат по делото. Не е представил писмена Защита в дадения му от съда 1- седмичен срок.

В законния 2- седмичен срок по чл.263, ал.1 от ГПК е постъпил писмен отговор на в.жалба вх.№ 262275/22.12.2023г. от другата страна ищцата - съделителка/също пълнолетната българска гражданка/ К. Т. П. от гр.С.З., която оспорва изцяло подадената въззивна жалба и считат, че в атакуваната му част първоинстанционното Решение е напълно законосъобразно и обосновано, тъй като за да достигне до постановяване му, РС бил взел предвид всички събрани по делото доказателства, като ги е обсъдил в тяхната съвкупност, изводите му са мотивирани при обсъждане на направените твърдения и възражения, съпоставени със събраните доказателства, действащите законови разпоредби и съдебната практика. Счита, че първоинстанционният съд е обсъдил всички събрани писмени и гласни доказателства в тяхната съвкупност, приел е мотивирано кои от следва да бъдат кредитирани и кои не, и е достигнал до своя фактически и правен извод за СИО върху процесните 2 бр. недвижими вещи, като по никакъв начин не е нарушен принципа на доказателствената тежест в процеса. Предвид гореизложеното моли настоящия въззивен ОС- Ст.Загора да остави изцяло без уважение подадената въззивна жалба и да потвърдите напълно в атакуваната му част първоинстанционното Решение за допускане на делба на имоти и вещи в режим на СИО, като правилно, законосъобразно и обосновано. Няма свои нови доказателствени искания. Претендира да ѝ бъдат присъдени направените от нея разноси за настоящата въззивна съдебна инстанция. Не се е явила лично или чрез процесуален представител- адвокат, не е пледирала пред настоящата въззивна съдебна инстанция и не е представила писмена Защита в дадения ѝ от съда 1- седмичен срок.

Въззивният съд, след като се запозна с изложените във в.жалба оплаквания, със становището на съответната въззиваема, с атакуваната част от първоинстанционно Решение за допускане в първа фаза до делба на имущество в режим на СИО, със събраните от РС доказателства и с приложимите материалноправни и процесуални норми, счита, че въззивната жалба е процесуално допустима, родово и местно подсъдна на настоящия въззивен ОС- Ст.Загора, че никоя от страните не е имала свои нови доказателствени искания, и че не се налагало въззивният съд служебно да събира нови доказателства пред тази инстанция.

Следва да има предвид обстоятелството, че независимо от това на чие име са придобити процесните 2 бр. движими вещи/камион и минибасер/, може да се установява трансформация на лично за всеки от съпрузите имущество. Съвместният принос на съпрузите се предполага при условията на оборима законова презумпция при възмездните придобивни основания,

какъвто е договорът за покупко- продажба. Фактическите и правните критерии за преобразуване на лично имущество в закупените през време на брака на страните- съделители/бивши съпрузи/ 2 бр. движими вещи се явяват изцяло обективни, като се изследва характерът на вложените в придобиването им парични средства. А по отношение разпоредбата на чл.22, ал.2, пр.2 и 3 от СК, безспорно се установи от събраните по делото гласни доказателства/свидетелските показания/, че въззивникът освен работата си като багерист във „ВиК- ООД, гр.С.З., е осъществявал подобна дейност на частно, извън официалното си работно време при работодателя, с процесните личен камион и мини- багер.

Първата процесна движима вещ товарен автомобил „ФИАТ 616 Н 3“- установи се, че същият е закупен с лични средства на въззивника П., получени от предхождаща продажба на негови наследствени земеделски земи, за което ответникът/въззивник/ е представил пред РС Извлечение от Имотния регистър, което доказва извършената от него продажба, с посочени ниви, декари, цени и други, като продавачи са въззивникът П. и брат му/свидетел по делото/, без участието на тогавашната му съпруга/въззивиаемата П./, като купувач е третото за спора С.Ж.И.. В този смисъл е и още едно гласно доказателство, събрано пред РС- отговорите на ищцата/въззивиаема/ П. на поставените ѝ въпроси по реда на чл.176 от ГПК в о.с.з. на 16.06.2022г. „Бяхме още семейство, тогава съпруга ми получи посочената сума от 13 854 лева.” Горното се потвърждава изцяло и от наличието на приет от РС официален писмен документ, съгласно който въззивникът е получил парични средства общо в размер на 13 854.00 лева, които са му били заплатени и преведени по личната му банкова сметка на 14.12.2016г. от купувача на земята - С.Ж.И.. Кое то доказва твърдяната от него законова хипотези по чл.23, ал.1 от СК.

Наред с това тази движима вещ, макар и придобита по време на брака му с въззивиаемата П., не се явява тяхна СИО, понеже му е служила единствено на него за упражняване на професията му на багерист в извънработно време по смисъла на чл.22, ал.2, пр.2 и 3 от СК. В тази връзка показанията на свидетеля Т.С., който обяснява как е помогнал на съделителя П. да транспортират закупения в „окайно състояние”/според свидетеля/ товарен автомобил ФИАТ и е присъствал на самото закупуване заявява категорично : „Знам с какви средства е закупен. П. ми каза, че с брат си продали някакви ниви и от там са парите. Другият свидетел Д. П. също дава аналогични показания „П. има едно камионче- „фиат”-че”. ”Парите за закупуването били от продажба на някакви ниви на майка му и баща му”. Горното се доказва и от събраните пред РС писмени доказателства относно процесния камион „Фиат”/договора за покупко- продажба, свидетелство за регистрация, удостоверение за застрахователна стойност/, от които, както и от свидетелските показания е станало очевидно, че този товарен автомобил/камион/ може да управлява и да ползва само въззивника П., но не и въззивиаемата П., понеже тя очевидно няма категорията за правоуправление

на това, нито работи като багерист по трудов договор във „ВиК- Стара Загора” ЕООД, както ответника. Безспорно установено с гласни доказателства пред РС/показанията на св.Т.С./ е, че именно въззивникът го е търсил, намерил го е в гр.Т., ***, закупил го е и го е възстановил, включително и с „поръчани части от чужбина”. Това се подкрепя и от писмения Отговор на съделителката П. на ИУИ от съделителя П. : „Въпросният товарен автомобил е управляван единствено и само от съделителя П., тъй като доверителката ми не е шофьор”.

За втората процесна движима вещ мини- багер „ТАКЕУСНІ ТВ 015“ въззивникът твърди, че такава обща вещ страните по делото- съделители/бивши съпрузи/ никога не били придобивали. Безспорно пред РС е било установено, че не съделителят П. П., а едно трето, неучастващо в спора лице/брат му/ по реда на чл.192 от ГПК е представил това незаверено копие от документ, като никоя от страните и от трето неучастващо в спора лице не са представили по делото в РС оригинала на същия. Пред първоинстанционния съд не са поискани, допускани и събрани никакви доказателства/писмени и/или гласни/ в подкрепа на твърденията на съделителката- ищца/въззивиаемата/ П., че минибагерът бил закупен от лицето П. П./неин бивш съпруг/ на околоръстен път на гр.П. и за осъществяването на сделката, транспортирането и осигуряването на сумата тя била участвала лично, като на датата 10.02.2018г. тогавашните съпрузи/съделители/ заедно тръгнали с джип и платформа на негов колега А. за П., че заедно с тях пътувал А. и синът му, всички заедно отишли в гр.П., съпругата била броила сумата от 16 600 лв., след което качили мини- багера на платформата и го откарали в с.Б.. Въззивникът не отрича, че е ползвал този мини- багер, предоставян от брат му- негов собственик, която движима вещ не подлежи на никаква специална регистрация и за него няма извършвана никаква такава налична официална регистрация. Въззивникът не отрича, че в извънработно време, след работата си като щатен багерист във „ВиК- Стара Загора”- ЕООД, е ползвал за свои цели минибагера на брат си, но не е негов собственик и никога не е бил такъв. Макар, че подобно на първата движима вещ товарния автомобил/камион/ ФИАТ, мини- багерът представлява вещ, която се използва само от съделителя- въззивник П. П. за упражняване на професията си на багерист в извънработно време. Следователно, очевидно и безспорно това не е движима вещ, която някога да е ползвала съделителката - въззивиаема П., или да е вещ, която тя би могла да ползва, поради липса на квалификация за това.

Ето защо атакуваното в тази му част първоинстанционно Решение, с която са допусната до делба горецитираните 2 бр. движими вещи/камион ФИАТ и мини- багер/, се явяват незаконосъобразно, необосновано, постановено при допуснати съществени противоречия на императивни процесуални правила и в нарушение на материалния закон. Поради което настоящия въззивен съд следва да постанови свое Решение, с което да отмени частично в атакуваната му част това на РС, като изключи от обхвата на

семејната делба/СИО/ при квоти от по ½ ид.ч. за всеки един от двамата съделители /бивши съпрузи/ процесните 2 бр. движими вещи- товарен автомобил/камион/ марка и модел „ФИАТ 616 Н 3“ с рег. № СТ***РВ, рама № 616N3100030, двигател № 379694, цвят: СИН, брой места: 2+1/като лична собственост на съделителя - въззивник П. С. П./ и мини- багер марка и модел „ТАКЕУСНІ ТВ 015“, рама № 1157601, двигател № D5202/лична собственост на трето за спора лице/- брат на въззивника П. С. П..

Предвид гореизложеното ОС- Ст.Загора счита, че въззивната жалба е изцяло мотивирана, основателна и доказана, а в атакуваната му част относно 2 бр. движим вещи/камион и багерче/ първоинстанционното Решение не е съобразено със събраните по делото писмени и гласни доказателства, както и с приложимите по спора материалноправни и процесуални норми. Предвид на гореизложените мотиви въззивният ОС счита, че процесната в.жалба следва да бъде изцяло уважена, като основателна и доказана, а в атакуваната му част Решението на РС, като незаконосъобразно, необосновано и неправилно, следва да бъде отменено в тази му част, ведно със законните последици от това. Като се признае за установено спрямо К. Т. П.- ЕГН *****, с адрес в гр.С.З., ***, че П. С. П.- ЕГН *****, с постоянен адрес в гр.С.З., *** и настоящ адрес в с.Б., *** на осн. чл.23, ал.1 от СК е изключителен собственик на товарен автомобил/камион/, марка и модел „ФИАТ 616 Н 3“ с рег.№ СТ***РВ, рама № W616N3100030, двигател № 379694, цвят: СИН, брой места: 2+1, като закупен с лични средства.

Поради наличието на първа фаза до допускане на семејната делба, страните не дължат помежду си разноски и на съда Държавни такси.

Решението може да се обжалва чрез въззивния ОС- гр.Ст.Загора пред ВКС на Република България- гр.София в законния 1- месечен срок от датите на връчването му на всяка от страните, при евентуалното наличие на законовите предпоставки по чл.280, ал.3 от ГПК.

Ето защо водим от горното и на осн. чл.267, ал.1 от ГПК във вр. с чл.34, ал.1 от ЗС и чл.22, ал.2, пр.2 и 3 и чл.23, ал.1 от СК, въззивният Окръжният съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 260021/18.10.2023г., постановено по гр.д.№ 1117/2021г. по описа на РС- гр.Ст.Загора **в частта му**, с която са били :

1.Допуснати до делба в режим на СИО на **2 бр.** движими вещи при квоти от по ½ ид.ч. за всеки съделител относно :

а/товарен автомобил/камион/ FIAT- 616 Н3 с рег.№ СТ *** РВ, рама № 616N3100030 и двигател № 379694, цвят СИН, брой места 2+1, и

б/минибагер ТАКЕУСНІ- ТВ 015 с рама № 1157601 и двигател D5202,

2.Отхвърлен предявения от П. С. П. - ЕГН *****, с постоянен адрес в гр.С.З., *** и настоящ адрес в с.Б., *** против К. Т. П.- ЕГН

*****, с адрес в гр.С.З., ***, инцидентен установителен иск с правно основание по чл.23, ал.1 от СК, че е изключителен собственик на товарен автомобил/камион/, марка и модел „ФИАТ 616 Н 3“ с рег.№ СТ***РВ, рама № W616N3100030, двигател № 379694, цвят: СИН, брой места: 2+1, като закупен с лични средства, като неоснователен, и

3.Отхвърлен предявения, при условията на евентуалност, от П. С. П.- ЕГН ***** с постоянен адрес в гр.С.З., *** и настоящ адрес в с.Б., *** против К. Т. П.- ЕГН *****, с адрес в гр.С.З., *** инцидентен установителен иск с правно основание по чл.22, ал.2 от СК, че е изключителен собственик на товарен автомобил/камион/, марка и модел „ФИАТ 616 Н 3“ с рег. № СТ***РВ, рама № 616N3100030, двигател № 379694, цвят: СИН, брой места: 2+1, служещ му за упражняване на професия или на занаят, като неоснователен, като вместо това **ПОСТАНОВЯВА:**

ОТХВЪРЛЯ исковете на К. Т. П. - ЕГН *****, с постоянен адрес в гр.С.З., *** срещу П. С. П. - ЕГН *****, с постоянен адрес в гр.С.З., *** и настоящ адрес в с.Б., *** за допускане до делба, като СИО на **2 бр.** движими вещи при квоти от по 1/2 ид.ч. за всеки съделител относно:

1.Товарен автомобил/камион/ FIAT- 616 НЗ с рег.№ СТ *** РВ, рама № 616N3100030 и двигател № 379694, цвят СИН, брой места 2+1, и

2.Минибагер ТАUEUCHI- ТВ 015 с рама № 1157601 и двигател D5202, и

ПРИЗНАВА за установено спрямо К. Т. П. - ЕГН *****, с адрес в гр.С.З., ***, че П. С. П. - ЕГН *****, с постоянен адрес в гр.С.З., *** и настоящ адрес в с.Б., *** на осн. чл.23, ал.1 от СК е изключителен собственик на товарен автомобил/камион/, марка и модел „ФИАТ 616 Н 3“ с рег.№ СТ***РВ, рама № W616N3100030, двигател № 379694, цвят: СИН, брой места: 2+1, като закупен с лични средства.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва чрез ОС- Ст.Загора пред ВКС на Република България- София в **1- месечен** срок от връчването му на всяка от страните, при евентуалното наличие на законовите предпоставки по чл.280, ал.3 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____